



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Cruce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. 1. Doctrina huius propositionis quam plurimis Sanctorum Patrum, & illustrium Doctorum testimonijs comprobatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

CAPVT XV.

*Elucidatur decima quinta propositio, & ex communi
Sanctorum Patrum, & illustrium Doctorum
auctoritate corroboratur.*

SEquitur elucidanda decima quinta propositio, quam habet Mysticus noster Do-
ctor in lib. qui inscribitur *Flamma amoris viua*, Cant. 2. versu 2. vbi sic loquitur. 11.

Euenit vt dum anima amore isto flagrat, vt sentiat anima se ab aliquo transigi Seraphino arden-
tissimo amore intincto telo transferberante illam carbone isto accenso. (& inferius) Quod si ali-
quando effectus aliquis foras ad corporeum sensum prodire permittatur, iuxta quod interius vulnus
influxit (id est Seraphim) panditur exterius vulnus; quemadmodum euenit cum S. Franciscum Se-
raphinus plagis insigniuit, nam cum animam ipsius sauciasset amore, vulnerum effectus eodem
modo foras profiliit.

§. II.

*Doctrina huius propositionis quam plurimis San-
ctorum Patrum, & illustrium Doctorum te-
stimonijs comprobatur.*

TOTA huius propositionis doctrina, & locutio verissima est, & in Sanctorum
Patrum libris frequenter reperitur, deduciturque ex Scriptura sacra, Cantic. 2.
vbi Sponsa sic loquitur: *Falcite me floribus, stipate membra mea, quia amore langueo.* Vbi vertunt
Septuaginta, quia charitate vulnerata sum; Sponsus etiam cap. 4. Sponsam alloquens
inquit: *Vulnerasti cor meum, &c.* 2.

Vnde locutione hac, quod scilicet Sponsa vulneratur charitate, vtuntur Origenes
homil. 22. ex duabus, *Quam pulchrum est* (inquit) *quam decorum à charitate accipere, alius*
iaculum carnis amoris excepit, alius terreno cupidine vulneratus est, tu (loquitur cum Sponsa)
nuda membra tua, & prabe te iaculo electo, iaculo formoso, siquidem Deus sagittarius est. Idem do-
cet homil. 3. ex quatuor, cui consonat illud, quod Diu. Augustinus huiusmodi vul-
nus in semetipso sentiens dicere solebat, *Sagittaueras tu Domine cor meum charitate*
tua.

Suffragatur etiam D. Gregorius Nyssenus homil. 4. in Cant. explicans prædicta
verba, *charitate vulnerata ego sum*, sic inquit: *Post hæc laudat sagittarium, quod scopum rectè*
atingat, & qui telum pulchre in ipsam dirigat, vulnerata inquit sum à dilectione, ostendit verbo
telum, quod cordi alte insidet, qui telum autem iaculatur est dilectio, seu charitas, charitatem au-
tem, esse Deum didicimus à sacra Scriptura, qui electam suam, sagittam nempe Deum vnigenitum
emittit 3.

z

B.
Joannis
à Cruce

Opera
mystica
NVI
124

emittit in eos, qui seruantur spiritu uicā illiā triplici aculei cuspidē, uidet ergo dulces telum charitatis, quo ipsa suis sauciata, & de eo vulnere gloriatur dicens, vulnerata sum ego à dilectione, &c.

Eundem modum loquendi obseruat Ricardus Victorinus tract. de 4. grad. uolentæ charitatis, sic inquit: *Supra tamen omnes gradus dilectionis, est amor iste ardens & feruens, qui cor necepsitat, & medullitus transfigit, ut veraciter dicat, vulnerata charitate ego sum. (& inferius) Charitas vulnerat, ligat, languidum facit: vulnerat, vulnerasti cor meum foror mea, passa, &c.* Quod idem in reliquo eleganter prolequitur.

4. Fauet Diuus Bonauentura i. 4. æternitat. distinctione 5. articulo 1. & 2. sic scribens: *Nota, quod amor uolentus non solum vulnerat matrices animas, sed etiam castes substantias, imo etiam ipsum fontem amoris Deum vulnerat.* Hæc ex Bertellensi tradit Diuus Bonauentura, addens ex Ricardo ibi, signa huius charitatis vulnerantis, ut apud ipsum uideri potest. Tandem ne longius sermonem protrahamus, uideri potest hæc locutio apud D. Ambrosium serm. 15. in Psalm. 118. & lib. 3. de uirginibus, Hieronymum epist. 140. ad Principiam, Theodoretum supra prædictam locum Canticorum 2. Basilium in interrogatione secunda Regul. Fulfius dispur. Gregorium lib. 6. Moral. cap. 14. & lib. 2. super Ezechielem homilia 15. Augustinum in Psalm. 37. Orozcum in monte de contemplatione fol. 138. pag. 1. Magistum Basilium ubi supra propositione 30.

5. Sed præter dicta omittere non possumus illustre testimonium Sanctissimæ Maritris nostræ THERESIÆ, quæ simili charitatis vulnere sauciata, sic de se et ipsa loquitur cap. 29. suæ uiræ, *Videbam illum (loquitur de quodam Seraphino) longum quoddam iaculum aureum, sed ad ferri cuspidem pauxillo igne inflammatum, in manu habere, hoc ipsi iaculum meum subinde ad intimas usque fibras transuerberare, & dum rursus illud educeret, quoddam carum frustra simul educere uidebatur; quo facto ingenti Dei amore me totam aestuantem & inflammatam reliquit. Tam uehemens poro hæc poena erat, ut in hos me gemitus & expostulationes faceret prorumpere, sed suauitas, quam summus hic dolor mihi adfert, tam excessiua est, ut cum mihi auferri prorsus nolim, nec anima minorem voluptatem & delectationem querat, quam ipsammet Deum. non est autem poena corporalis, sed spiritalis, est corpus ab ea plane immune non sit, sed eam nimis quam multam sentiat. Est hæc tam suavis inter animam & Deum amoris reciprocatio, ut cum ego bonitatem rogem, eam ut gustare faciat illum, qui me fortè censerebent mentiri: omnibus diebus quibus hoc durauit, eram quasi mentis impositus, hoc passa sum aliquoties. Hæc mirabiliter admiranda Theresia.*

§. II.

Animaduersio notanda.

6. EX quibus satis constat, quam communis sit doctrina hæc, & locutio apud SS. Patres, & Doctores Catholicos. Vnde quamuis eadem locutione charitatis vulneratæ abutantur hæretici ad aliquos falsos sensus exprimendos, non tamen propterea locutio hæc, qua in bono, & verissimo sensu utuntur Doctores Catholici, & cum eis Mysticus noster Doctor rejicienda, aut damnanda est, nam ut optimè in simili dixit Diu. Augustinus lib. 2. de sermone Domini in monte cap. 12. *Ne illi*